

W 35

Ä

VÄGBRYTARNE I STILLA HAFVET.

AF

JULES VERNE.

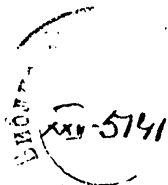
ÖFVERSÄTTNING

AF

—EL—

STOCKHOLM
OSCAR L. LAMM.

FÖRSTA KAPITLET.

Hvari läsaren, om han så behagar, har tillfälle att köpa en ö i Stilla hafvet.

— En ö till salu, åt den högstbjudande, kontant betalning, omkostnaderna bestridas af köparen, upprepade gång på gång och utan att hämta andan Dean Felporg, auktionskommissarie och förrättare af denna egendomliga försäljning.

— En ö till salu, en ö till salu! upprepade än högljuddare roparen Gingrass, gående af och an bland den synnerligen intresserade folkmassan.

Det var verkligen en stor massa menniskor, som trängdes i den rymliga auktionskammaren nr 10 Sacramento-gatan. Det var icke allenast åtskilliga amerikanare från Californien, Oregon, Utah, utan ock några af fransmännen, som utgöra en dryg sjettedel af befolkningen, mexikanare inhöljda i sina saraper, kineser med sina bredärmade rockar, spetsiga skor och toppiga hufvudbonader, australkanaker samt till och med några svartfotingar, stormagar eller plathufvuden från Trinitasflodens stränder.

Vi vilja skynda oss att tillägga, det handlingen försiggick i Californiens hufvudstad, San Francisco; men icke vid den tid då bearbetningen af de nya malmfälten ditlockade guldsökare från gamla och nya världen — 1849—1852. — San Francisco var icke mer hvad den i begynnelsen va-

rit: en gästgifvaregård, en landningsplats, ett vårdshus, der de ifriga hvilade ut för en natt på sin brådslande färd till de guldförande fälten på Sierra Nevadas vestra sluttning. Nej, för ungefär tjugo år sedan hade det gamla, okända Yerba-Buena gifvit plats för en i sitt slag allenastående stad, som räknade hundratusen invånare och var bygd på sluttningen af tvänne kullar, då utrymme saknades på kusten, men med tendens att utbreda sig icke blott ända upp till kullarnes toppar utan äfven på deras fransida; med ett ord en stad som detroniserat Lima, Santiago, Valparaiso, sina rivaler på vestkusten och som amerikanarne upphöjt till Stilla hafvets drottning, "vestkustens stolthet".

Denna dag, den 15 maj, var det ännu kallt i luften. I detta land, som är utsatt för direkt inverkan af polarströmmarne, påminna de första veckorna i maj mest om de sista veckorna i mars i mellersta Europa. Det var emellertid något som man icke skulle kunnat märka i auktionslokalen. Klockan med sin oupphörliga ringning hade nämligen ditkallat en talrik allmänhet, och en sommarlik temperatur frambragte på pannorna svettddroppar, hvilka kölden utomhus snart skulle låtit öfvergå i fast form.

Man må icke inbilla sig, att alla dessa intresserade kommit till auktionslokalen i afsigt att köpa. Jag påstår till och med att det endast var af nyfikenhet. Hvem skulle ha varit nog dåraktig, äfven om han varit tillräckligt rik, att köpa en ö i Stilla hafvet, som regeringen fått det besynnerliga infallet att bjuda ut. Man sade sins emellan att icke ens minimipriset skulle bjudas, än mindre någon narras att bjuda öfver. Felet låg emellertid icke hos roparen, som bjöd till att sätta fart i allmänheten genom sina utrop, åtbörder och lofprisningar, utsmyckade med de mest förledande metaforer.

Man skrattade, men bjöd icke.

— En ö! en ö till salu! upprepade Gingrass.

— Men inte att köpa, svarade en irländare, i hvars ticka man förgäfvades skulle letat efter så mycket som betalningen för en enda klappersten.

— Inte ens 6 dollars per acre för ön! skrek kommissarien Dean Felporg.

— Och den ger inte en kvarts procent! utropade en tjock, i landtbruksförhållanden ganska bevandrad arrendator.

— Inte mindre än 120 kilometers omkrets och 90,000 hektarers areal!

— Den ligger väl säkert fast? frågade en mexikanare, som var gammal domstolskund och hvars personliga stadga tycktes för ögonblicket vara mycket tvifvelaktig.

— En ö med ännu orörda skogar, upprepade roparen, med ängsmarker, kullar, strömmar...

— Garanterade? utropade en fransman, som tycktes föga hågad att bita på kroken.

— Ja! Garanterade, svarade Felporg, alltför gammal och van i yrket att blifva stött öfver något skämt från allmänhetens sida.

— Två år?

— Ända till världens undergång!

— Och litet längre!

— En ö med full eganderätt! upprepade roparen. En ö utan ett enda skadedjur, hvarken högdjur eller reptiler!

— Eller fåglar? tillade ett qvickhufvud.

— Eller insekter, ropade en annan.

— För den högstbjudande! upprepade Dean Felporg ännu ifrigare. Välan då medborgare! Krya upp er något. Hvem vill ha en ö i godt skick, nästan obegagnad, en ö i Stilla hafvet, i oceanernas ocean? Den går för en spottstyfver! 1,100,000 dollars! Är det någon spekulant? Var det någon? Är det herrn? Eller ni der borta... ni som